

таквъзи уста да осквърняватъ таквози име и му отговори студено; а римлянинътъ помисли че страшта на приятеля му са е исцѣрилъ, когато напротивъ тя порасте безмѣрно. Клодій не са повайка за туй, защото желаеше щото Главкъ да са ожени за колкото е възможно побогата жена, сирѣчъ за дѣщерата на богатаго Дюмеда, Юлія, на която вѣното, какъто си кроеще на ума играчътъ, щѣше непремѣнно да мине въ неговата кесия. Разговорътъ имъ слѣдователно не бѣше живъ като понапредъ, нито дѣлъгъ; и, щомъ си отиде играчътъ, Главкъ са приготви за да отиде у Йона; на прага срѣщуща Недія, която са връщаше отъ приятното си занятіе. Тя го позна тоєъ часъ.

— Много рано излѣзвашъ, рече му тя.

— Да, който не бѣрза да са радва на прекрасното небе на Кампания, той нищо не чувствува.

— О, че защо и азъ да не можа да го гледамъ. Толкози тихо изрече тъзи си молба безоката, щото Главкъ не можи да я чуе.

Тессалійката постола нѣколко минути на прага и трѣгна за у дома си като употребяваше за водачъ съ голѣмо искусство малката си тоежка. Като изминялъ помноголюдните улици, влѣзе най подиръ въ една улица на Помпей отъ която странахъ цѣломѣдритъ человѣци и приятелитъ на благоприличето; безоката не можаше да види грубыть и гнусни сцены на разврата, които бѣхъ обыкновени на мѣстото презъ което щѣше да мине. Но въ него часъ пуста и тиха бѣше улицата и непорочнитъ слухъ на безоката не ся осквърняваше отъ злонравнитъ викове които обыкновенно излѣзвахъ отъ мръснитъ онѣзи на разврата вертепи, покрай които тя бѣ принудена да мине съ пристърбие и търпѣніе.

Тя похлопа на вратата на една винопродавница, и като са отворихъ вратата, грубъ единъ человѣчески гласъ я посрѣшилъ и я попытала колко пары е спичелила. Преди тя да отговори, другій единъ съ погробъ гласъ.

— Остави, рече, Бурбе, тѣзи лудешки приказъски. Подиръ малко ще ни потреба гластьтъ на туй момиче по празницитъ на нашія прѣтель; знаешъ ли колко добре той плаща за славентъ.

— Не, никога! извика растреперана Недія. Подобре да просіж мълостыня отъ сутринъ до вечеръ, а не да ма проваждате вече тамъ.

— Че защо? попытала сѫщійтъ.

— Защото . . . защото съмъ благовѣспитано момиче, и женитъ които тамъ срѣщамъ не сѫ достойни да бѫдятъ другарки на момиче, което . . .

— Което е робиния въ кѫщата на Бурба, свършил иронически фразата първыйтъ и са разсмѣ съ най безстыденъ начинъ.